

7. Závěr

Tato diplomová práce si vzala za cíl charakterizovat a připomenout změny v právu platném na území České republiky, vyvolané jejím vstupem do Evropské unie v oblasti průmyslových práv, zejména ochranných známek. Vzrůstající počet přihlášek ochranných známek je zapříčiněn větším množstvím nově vyráběných výrobků, jejich kratším životním cyklem, větším rozsahem exportu, harmonizací a snadným přihlašovaním, zvyšujícím se propagačním tlakem. Z toho plyne zvýšené zatížení národních úřadů průmyslových práv, které mají např. limitovaný počet zaměstnanců (jako např. v ČR). Z pozice přihlašovatele je obtížné si nechat označení zaregistrovat s ohledem na velké množství práv souvisejících s registrací, např. více práv přináší více sporů v rámci ochranných známek. Evropské společenství musí řešit situaci, že bude-li tento stav přetrvávat, nebude jednoduché v rozumném čase registrovat komunitární ochranné známky (CTM) z důvodu zahájení celé řady sporných řízení. Nařízení Rady 40/94 o ochranné známce nepředpokládalo tak velký zájem o komunitární ochranu, a proto stále častěji se objevují úvahy o jeho modifikaci a novelizaci. Možná řešení jsou spatřována v úpravě poplatků, např. nikoliv za tři třídy, nýbrž pouze za jednu třídu, dále v omezení délky doby, pro kterou může vlastník komunitární ochrannou známku neužívat, či případně přehodnotit koncept pravděpodobnosti záměny. (Průměrný spotřebitel byl v druhé polovině minulého století jiný než dnes). Tato diplomová práce chtěla rovněž upozornit na obecné problémy vyvolané zavedením systému komunitárních ochranných známek, jako např. nedůslednou ochranu pro držitele nezapsaných označení, problémy s posuzováním zápisné způsobilosti trojrozměrných ochranných známek, užíváním záhlaví tříd Niceského třídění pro přihlašování rozsahu ochrany (rozpor mezi OHIM na národními úřady), a v neposlední řadě relativně dlouhého časového úseku pro možnost neužívání komunitární ochranné známky po zápisu.

Přes uvedené nedostatky je zavedení institutu komunitární ochranné známky pozitivním krokem pro sjednocení právní ochrany v zemích Evropské unie, zjednodušení přístupu k ochraně průmyslových práv ekonomicky nejvyspělejších zemí. Ochrana průmyslových práv se významným způsobem podílí na vytváření právního rámce pro podnikání, a má tak vliv na fungování společného, resp. vnitřního trhu zemí Evropské unie.